



ПРИКАЗКА

Бѣла зима се извила,
Съ бѣло платно свѣтъ покрила,
Бѣло платно копринено,
Дважъ бѣлено, трижъ синено.

Кенари му елмазени,
Елмазени — атлазени,
Нощемъ свѣти свѣтъ огрѣва,
Денемъ слънце затъмнява.

Златно слънце съ ядъ изпрати
На земята стрѣли злати,
Проби платно копринено,
Дважъ бѣлено, трижъ синено.

Скжса кенаръ елмазени,
Елмазени — атлазени.
Изплаши се бѣла зима,
Къмъ Балкана пжтъ поима :
Въ пещеритѣ цѣло лѣто
Ще си тече бѣло платно —
Бѣло платно копринено,
Дважъ бѣлено, трижъ синено.

Драго Поповъ